

hvordan han saa paa det, og om vedkommende Blad havde haft nogen Fordel af Meddelelserne fra dette Bureau under Krigen, og dertil svarede han: Nej, i hvert Fald ikke saa meget, at det var værd at tale om. Men det er jo muligt, at andre Blade kan have været heldigere, og det er ogsaa muligt, at den fremtidige Ordning kan blive af den Beskaffenhed, at den kan faa mere Betydning ogsaa for den indenlandske Presse. Det maa man faa Indtryk af, naar man læser de Bilag, der ledsager Folketingsudvalgets Betænkning, dels fra Organisationerne af Bladudgivere i Provinserne, dels fra danske Journalisters Fællesrepræsentation og endelig fra Presens Fællesraad. Alle disse Udtalelser fra disse Organisationer gaar ud paa, at man er meget veltilfreds med det foreliggende Forslag og venter sig ogsaa for den danske Preses Vedkommende Fordele deraf i Fremtiden.

Saaledes som Sagen foreligger, kan jeg paa mit Partis Vegne kun anbefale Forslaget i den ændrede Skikkelse, det har faaet, saaledes som det blev omtalt af den højtærede Udenrigsminister. Men jeg vil anse det for hensigtsmæssigt, at ogsaa dette Ting faar Adgang til de Oplysninger, som er meddelte Folketingets Udvalg, idet det da er tænkeligt, at vi maaske med noget større Tilfredshed stemmer for dette Lovforslag. Og da der nu er foreslaaet Nedsættelse af et Udvalg om den foregaaende Sag, vi behandlede, skal jeg, naar denne Forhandling er sluttet, tillade mig at foreslaa, at ogsaa denne Sag henvises til dette Udvalg.

Foss: Allerede den Gang den nu gældende Lov af 27. Maj 1908 blev forberedt, talte man i den i den Anledning nedsatte Kommission, af hvilken jeg var Medlem, om Nødvendigheden af, at det danske Udenrigsministerium havde Forbindelser med Pressen af samme Art som dem, der nu tilsigtes bragt i endelig Form ved Oprettelsen af et Pressebureau. Jeg er enig i, at Erfaringerne fra Krigen har vist Nyttens og Nødvendigheden af en Organisation, endog en betydelig Organisation, som naturligvis, naar de vanskelige Forhold en Gang er faldet lidt i Lave, vel ikke faar saa store og vanskelige Opgaver som dem, der har foreligget under Krigen, men som dog maa anses for at være af største Betydning, og det af mange Grunde. Disse Grunde er fremhævede allerede under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, og jeg anser det derfor ikke for naturligt her at

gentage, hvad der saaledes allerede er sagt. Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger i saa Henseende.

Hele Behandlingen af udenrigske Spørgsmaal i den danske Presse tror jeg har lidt af den Mangel, at man har savnet Kræfter, som stod i tilstrækkelig intim Berøring med og i nøje Føling med, hvad der foregaar i Udlandet. Jeg tror heller ikke, at den Telegrafordning, vi har haft med Ritzaus Bureau, og som har tilført den danske Presse en meget væsentlig Del af det Stof, vi under Krigen har haft Lejlighed til at gøre os bekendt med, paa nogen Maade har været tilfredsstillende. Endelig tror jeg ikke, at denne Ordning egentlig har givet Stoffet under de Synsvinkler, man maatte ønske, det blev givet, nemlig set fra et dansk Synspunkt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det Stof, vi saaledes daglig har faaet gennem Bladene, har været bestemt enten fra den ene eller fra den anden Side alene, uden at man her i Landet gennem sine udenrigske Forbindelser har været i Stand til at have et selvstændigt og tilstrækkelig uafhængigt Skøn over de Begivenheder og Betragtninger, som slutter sig til dem. Og omvendt, naar det drejer sig om Opfattelsen i Udlandet af danske Forhold, Opfattelser, som i kritiske Situationer kan være af afgørende Betydning for Sagernes Behandling, forsaavidt de berører vor Skæbne, har der heller ikke i Udlandet i noget synderligt Omfang været Repræsentanter for den danske Presse eller for danske Interesser, som har kunnet samarbejde med eller paavirke den udenlandske Presse. Det er i et forbausende ringe Antal Tilfælde, at danske Blade under Krigen har holdt selvstændige Korrespondenter i Udlandet. Ligesom vi paa dette Omraade har været henviste til fremmede Meddelelser, har vi ogsaa kun i ringe Omfang med ganske faa, men ganske vist betydningsfulde, Undtagelser haft danske Repræsentanter i Forholdet til den udenlandske Presse, som paa rette Maade kunde varetage vore Tarv. Ingen af disse Opgaver løses direkte ved Oprettelse af Pressebureauet, men Pressebureauet vil sikkert i høj Grad kunne medvirke til at afhjælpe nogle af Manglerne, fordi det maa være dets Opgave at varetage de samlede danske fælles Statsinteresser i Forhold til Udlandet, og det er dem, det i denne Sammenhæng kommer an paa. Jeg hilser altsaa Oprettelsen og Konsolideringen af Pressebureauet under Udenrigsministeriet med Glæde.